BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 55-lea

EXEMPLARUL { In România: 3 lei / In străinătate: 6 lei

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

Nr. 149 Joi 2 Iunie 1938
14 Pagini P IIII

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARA pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL", S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT: STELIAN POPESCU

O conferință europeană asupra vieții rurale

In cursul lunei trecute s'a întrunit la Geneva comisiunea pregătitoare a conferinței europene asupra vieței rurale. Această conferință a luat naștere dintr'o altă conferință geneveză, — aceea a higienei rurale—ce s'a ținut în 1931. Cum organizarea higienei rurale e în strânsă legătură cu sistemul de alimentație, cu felul locuințelor, cu echipamentul medical și sanitar, cu lupta împotriva unor boli sociale, epidemii, sau endemii, afectând special populația satelor, etc., s'a simțit necesitatea înlocuirii conferinței din 1931 printr'o conferință europeană a vieței rurale, care să examineze toate problemele importante, economice, sociale, sanitare și culturale, ce interesează populația satelor din toate țările.

Secretariatul Societății Națiunilor a atras atenția guvernelor statelor europene, că îmbunătățirea vieței rurale în toate direcțiile și sub aspectele sale variate, este obiectul preocupărilor diferitelor organisme ale instituției geneveze: Biuroul internațional al muncei, Institutul internațional de agricultură și comisiunea internațională de higienă, — care pe lângă materialul documentar ce l-au strâns până acum, mai au nevoe și de alte date informative și statistice, spre a se putea, apoi, pe baza lor, întreprinde un studiu adâncit al marei probleme rurale europene.

Specialiștii au ajuns la convingerea, că viața rurală, cu toate particularitățile ce le prezintă ea din punctul de vedere geografic, național, social-politic, economic și cultural și cu influențele ce le suferă din cauza mediului etnic, al tradițiilor, obiceiurilor și moravurilor, ca și al administrației locale, nivelul său poate fi ridicat prin o serie de măsuri bine chibzuite luându-se în seamă interesele comune ale populațiunii satelor.

Documentarea necesară va fi bazată pe datele statistice și materialul informativ al guvernelor și pe rapoartele organelor tehnice internaționale.

Firește că viața rurală spre a fi ridicată la un nivel superior, necesită studii serioase și soluții practice, nu atât pe planul internațional, cât pe cel național.

Totuși conferința europeană asupra vieții rurale ce se va deschide în cursul anului viitor, sub auspiciile Societății Națiunilor, va prezinta, prin însuși obiectul ei, un interes de primul ordin și pentru noi. Satul românesc urmează să fie în așa fel organizat, în cât să poată asigura populației sale o viață proprie și posibilități de dezvoltare în toate direcțiile, într'un ritm mai viu. Satul nu este o simplă aglomerare de locuitori rurali, organizat într'o comună, din punctul de vedere administrativ, ci o celulă vie a organismului social, un rezervor nesecat de energii ce întrețin viața națiunii. De aceea viața satelor e strâns legată de aceea a națiunii. Nu se poate concepe o politică de stat, în acelaș timp, conservatoare și progresivă, fără ridicarea nivelului de viață al populațiunii rurale.

Până acum noi am legiferat mai mult în domeniul agrar, administrativ și electoral, fără să ținem seamă de problema demografică, sanitară, social-economică și cultural-morală, în materia ce interesează viața rurală. Așa se și explică procesul prea lent al românizării orașelor din teritoriile alipite prin prisosul de populație al satelor; lipsa unui echipament sanitar rural și a mijloacelor impuse de higiena individuală și colectivă; mortalitatea infantilă prea mare și întinderea alarmantă a bolilor sociale; sărăcia utilajului agricol și gospodăresc; starea fizică a țăranului și puterea lui slabă de consumație și producție.

Acordurile comerciale italo-germane și Europa răsăriteană

La Berlin s'au încheiat în ultimele zile, mai multe acorduri comeriale italo-germane.

Intr'o epocă de nestabilitate economică, cum e cea de astăzi, asemenea înțelegeri au fost deseori semnate, în cei doi ani din urmă, între cele două Puteri ale axei Roma-Berlin. După informațiile de presă, ultimele acorduri par a avea însă o importantă deosebită. Se afirmă într'adevăr. că ele consacră înțelegerea celor două țări pentru o politică comercială paralelă în basinul dunărean și în Balcani.

Germania are în această regiune a Europei o situație privilegiată. Potrivit noilor acorduri, se spune că Italia ar fi obținut asigurări că interesele ei în această parte a continentului vor fi salvgardate, printr'o politică comercială activă concertată a celor două țări.

Aceste informații impun unele observațiuni. Problema unei cooperări economice între Italia și Germania în bazinul dunărean și în Balcani este mai veche. Această regiune a Europei este un rezervoriu de materii prime și pentru una și pentru cealaltă din cele două țări: cerealele, vitele, grăsimile, lemnul, minereurile și produsele petrolifere au debușeuri importante atât pe piața germană, cât și pe cea italiană. Țări cu economie dirijată și lipsite de devize, Germania ca și Italia trebue să rezolve problema grea a plății acestui import din țările dunărene și balcanice. In această privință, situația celei dintâi este cu mult mai prielnică decât a celei din urmă. Având un potențial industrial considerabil, metode de credit perfecționate și o veche experiență a comerțului exterior în Europa răsăriteană, Germania izbutește să plătească în mare parte în mărfuri cumpărăturile ei, iar creditele ei înghețate le investește de multe ori. cu succes în țările creditoare.

Săracă în materii prime, Italia are exportul său constituit în bună parte din produse agricole, fructe meridionale și fabricatele industriei ei de transformare, în deosebi textilele. Industriile textile sunt printre cele dintâi, care se desvoltă grație protecționismului vamal, în țările, care trec de la stadiul agricol la cel industrial. Este cazul Europei orientale, care mărindu-și utilajul industrial absoarbe din ce în ce mai greu produsele industriei textile italiene.

In al doilea rând, politica comercială germană și cea italiană au adoptat metode deosebite. Cea dintâi este o politică de expansiune, care a sacrificat politica monetară nevoilor comerciale. Preocupați de nevoia menținerii lirei și a puterii ei de cumpărare, conducătorii economiei italiene pun din potrivă pe primul plan cerințele unei politici monetare riguroase.

Incorporarea la Germania a Austriei, mare consumatoare și în același timp importantă furnizoare a răsăritului european, accentuiază încă avantajele comerțului exterior german, care este în progres continuu.

Preocupată de această situație de fapt, politica italiană, care are interese economice vitale în orientul european, a preferat să caute mai de grabă într'o cooperare, decât într'o concurență cu Germania, soluția acestei serioase probleme a comerțului ei exterior. De aceia, Germania n'a fost niciodată exclusă de la niciunul din planurile de organizare economică a basinului dunărean, concepute de Italieni. Și proectul din Septembrie 1933 și protocoalele de la Roma din 1934 cu Austria și Ungaria erau deschise aderiunii Germaniei, care a preferat însă întotdeauna să lucreze pe propria ei socoteală în răsăritul Europei. După constituirea axei Roma-Berlin, la sfârșitul lui 1936, s'a vorbit de asemenea în mod stăruitor de o împărțire a Europei răsăritene în zone de influență economică, între Germania și Italia, dar asemenea proecte n'au fost niciodată realizate.

Țările din Europa orientală — în special Cehoslovacia și Iugoslavia — s'au străduit în acest timp și au izbutit în oarecare măsură să-și mărească volumul exportului în țările occidentale și nordice cu valută forte. Acestea, la rândul lor își dau seama că legătura între problemele politice și cele economice este prea strânsă, pentru ca cele din urmă să nu fie luate în considerare și în cursul întrevederilor de la Londra, din 28 și 29 Aprilie, reprezentanții guvernelor englez și francez au decis să întreprindă o acțiune concertată pentru sporirea schimburilor lor economice cu Europa răsăriteană. Acțiunea paralelă italo-germană, dacă corespunde realităților, ar fi deci în același timp un răspuns la hotărârea franco-britanică de la Londra.

Interesul economic se adaogă astfel interesului politic din ce în ce mai pronunțat, pe care Marile Puteri îl arată, în timpul din urmă Europei orientale. Față de aceste politici concertate, în domeniul economic, o politică de cooperare comercială a statelor din Europa dunăreană și balcanică ar fi una din cele mai grabnice îndatoriri ale momentului de față.

O sută de ani dela înființarea gărzii regale iugoslave

La Belgrad s'a comemorat zilele trecute centenarul gărzii regale. Cu acest prilej M. S. Regele Petru și A. S. Regală Principele regent Paul, felicită pe ofițerii gărzii.

Intărirea instituțiilor naționale

de N. BATZARIA

In rândurile de față va fi în mod deosebit vorba despre acele instituții, — Ligi, Societăți, Asociații — care luând ființă din imperioasa nevoie de apărare a drepturilor legitime ale neamului și țării, își datoresc existența și activitatea inițiativei bunilor români, străduinților și jertfei de tot felul consimțite de exponenții adevărați și dezinteresați ai năzuințelor naționale.

Nu sunt pe continentul european multe state a căror întindere teritorială să coincidă și să se identifice așa de bine cu întinderea și așezarea elementului național. Nu sunt de asemenea multe țări, al căror element etnic să fie față de minoritățile etnice conlocuitoare în majoritate așa de covârșitoare, cum se prezintă elementul etnic românesc în granițele de astăzi ale României.

In special, dacă, din punctul de vedere al numărului, s'ar compara fiecare minoritate etnică sau confesională dela noi cu elementul românesc, se vede că aceste minorități, socotite separat, sunt numericește în proporții absolut neînsemnate.

Incă un fapt, care trage greu în cumpănă. Acest fapt îl constitue vechimea românilor, cari se găsesc în țara lor cu mult înaintea oricărei minorități. Sunt chiar dela începutul începuturilor.

România în granițele actuale este biruința imperativului de dreptate. O dreptate ce a fost obținută prin desființarea pentru totdeauna a unor monstruoase nedreptăți.

Totuși, după cum uneori e contestată însăși evidența, tot așa se mai încearcă și astăzi în străinătate să se conteste desăvârșita legitimitate a așezării României între frontierele actuale. Firește, încercările acestea au la bază o îndrăzneață răstălmăcire a adevărului. Sunt încercări făcute din minciuni gogonate și respingătoare calomnii. Autorii lor vor să-i facă pe oameni să creadă că e noapte, atunci când e ziua mămiaza mare.

Insă speranțele lor în prinderea de crezământ a minciunilor și calomniilor ce răspândesc cu o înverșunare neîntrecută decât de rea credință, se întemeiază mai ales pe două elemente: pe ignoranța acelora cărora li se adresează și pe slaba reacțiune din partea noastră.

Ceeace se înțelege prin expresiunea „opinia publică", nu este în deajuns de luminată în probleme despre care crede că nu o privesc direct și n'ating în mod simțitor interesele ei. Uneori chiar nu cunoaște de loc sau — ceeace este și mai rău — cunoaste greșit problemele ce i se supun.

De această cunoaștere imperfectă sau ignoranță a adevăratei situații dela noi caută să profite revizioniștii, adversarii integrității teritoriale și naționale a României. Iar slaba reacțiune din partea noastră le înlesnește oarecum sarcina.

Insă, așa cum am pomenit la începutul rândurilor de față, avem și noi Ligi și Asociații, a căror menire este tocmai de a zădărnici campania dusă împotriva țării și a neamului de către dușmanii noștri.

Iată, de pildă, Liga Antirevizionistă Română, ale cărei comitete își țin adunarea

(Continuare in pag. 2-a)

Marea nenorocire din Jilavele - Ialomița

UN INGINER ȘI PATRU SĂTENI INECAȚI INTR'UN ELEȘTEU

Călărași, 29 Mai

Comuna Jilavele din județul nostru a îmbrăcat zăbranic negru de doliu în urma groaznicei nenorociri întâmplată zilele acestea, pe eleșteul din acea comună.

Răsturnându-se barca în care se găseau inginerul Florea Farcaș, împreună cu sătenii Marcu Vașiliu, Iosif Tudor, Marin M. T. Ivan și Iosif Tudor aceștia s'au înecat în apa eleșteului.

Cadavrele nenorocitelor victime au fost cu greu pescuite, cu năvoadele.

Președintele Kemal Ataturk la o serbare a copiilor

Președintele republicii turcești, d. Kemal Ataturk, împreună cu fiica sa adoptivă Ulku, urmărește o demonstrație de gimnastică a copiilor.

Citiți în pag. 5

Rezultatul verificării improprietăririlor in municipiul București

Mai multă atenție

„Lebedele albe" ale României mici erau cunoscute pe mările Orientului apropiat și reputația vapoarelor Serviciului maritim român era una din mândriile noastre. Curate, repezi, deosebit de îngrijite, cu un serviciu stilat și cu o bucătărie excelentă, vasele românești constituau mijlocul preferat de transport, pentru toți cei cari veneau sau plecau pe linia Alexandria — Athena — Istanbul — Constanța.

După războiu vapoarele noastre de pasageri și-au întins zona de activitate spre Iafa și Beyrouth și în partea occidentală a Mediteranei până în porturile spaniole. Dar, abea acum în urmă oficialitatea a început să se preocupe de reînoirea parcului nostru de vase comerciale, căci în timp ce alte țări, cari și-au dat seama de importanța navigației maritime, făceau sacrificii pentru susținerea pavilionului respectiv, noi ne mărgineam la vechile vapoare, cari înumărau multe decenii de uzură.

Vapoare poloneze fac azi curse regulate între Constanța și Palestina, iar vapoare jugoslave fac legătura între Marea Neagră și porturile Adriaticei, până la Fiume.

E drept că în vara aceasta două vase noi vor veni să îmbogățească navigația noastră pe mare. Am așteptat însă prea mult și roadele acestei întârzieri încep să fie resimțite prin concurența altor linii de transport.

In primul rând statul nu a făcut sacrificii demne de importanța economică pe care o are serviciul maritim român și a neglijat această importantă ramură de activitate, care îmbină foloasele materiale cu nevoia unei permanente propagande.

In al doilea rând — fapt pe care noi l-am scos în evidență la vreme — Serviciul maritim a urmat docil ritmul întregului organism de stat: cheltueli mari pentru personalul Centralei, economie la materiale și la personalul navigant.

Acest centralism neprevazător față de relele pe cari le pot cauza nepăsarea și absența spiritului practic, n'a avut în vedere amănuntele esențiale că 40 la sută din exportul de cereale al țării și 83 la sută din exportul de produse petrolifere, trec prin Constanța și că în 1935 numai 21 la sută din pasageri au plecat cu vapoare românești!

Cu toate acestea serviciul maritim român a transportat în acel an 40.573 de pasageri, 228.580 de tone de mărfuri cu un venit de 137.327.051 lei.

In afară de cele două puncte defectuoase citate mai sus (cuantumul sacrificiilor statului și centralismul acaparator) ni se semnalează o altă latură care poate fi ușor remediată printr'un control mai strâns.

Nu facem aceste constatări din dorința de a critica, ci dorim să se ia de urgență măsuri de îndreptare pentru a nu fi cu nimic știrbită faima liniei noastre maritime. La nevoe am putea cita cazuri precise.

Când concurența inevitabilă dă loc la comparații, nu trebue să adăogăm și acest defect la o organizare pe care dorim să o vedem în plină propășire, îndeplinindu-și rolul său de important factor economic, rol pe care alte țări l-au înțeles mai din vreme.

I. VION

Ședința solemnă de Luni a Academiei Române

M. S. Regele plecând dela Academie
(Citiți darea de seamă, în corpul ziarului).

Citiți în pagina 9:

Ofițeri din cadrele active și de rezervă înaintați in grad

In pagina 5:

Ministerul de justiție va administra bunurile partidelor dizolvate

SCRISORI DIN ROMA

Italia și chestiunea cehoslovacă

de N. de ALDISIO

Roma, Mai

Opinia italiană urmărește cu atenție susținuta desfășurare situației creată de diferendul germano-ceh, fără a manifesta totuși, o deosebită neliniște. Aceasta nu înseamnă că la un anumit moment nu s'a întrebat dacă evenimentele nu vor evolua repede spre o soluție pe calea armelor. Dar chiar această eventualitate, examinată la Roma, ca și în celelalte capitale interesate, n'a făcut-o să-și piardă liniștea. Aceasta fiindcă ne-am spus-o din primul moment, nu e vorba propriu zis de a ști dacă dispozițiile unora și altora, precum și resursele de care dispune diplomația au puterea de a înlătura pericolul, ci dacă anumite puteri sunt hotărîte să deslănțuiască acum războiul. In cazul acesta, ocazia fiind bună, nu mai rămâne decât să ne înclinăm în fața lucrurilor. Ceeace explică fatalismul cu care opinia italiană a asistat la incidentele ivite în regiunea Sudeților, la reacțiunile pe cari le-au provocat în Germania și aiurea, la demersurile diplomatice ale guvernului francez și englez și la declarațiile repetate de neutralitate ale cabinetului din Roma. Războiul este dorit sau nu? Aceasta a fost singura ei întrebare.

Evoluția evenimentelor a arătat că la această chestiune răspunsul nu poate fi decât negativ. Ea a arătat, deasemenea, că în cazul unui conflict între Germania și Cehoslovacia, nici Franța, nici Marea Britanie, nici măcar Rusia Sovietică nu vor rămâne inactive. Rămâne de știut ce ar face Italia. Și, în adevăr, spre ea s'au îndreptat, zilele trecute, privirile Parisului, ale Londrei și, trebuie s'o spunem, chiar ale Berlinului.

Modul de a vedea al cercurilor oficioase italiene poate fi astfel precizat: guvernul fascist nu poate rămâne decât spectator în fața unui diferend bilateral care ar angaja numai Cehoslovacia și Germania.

S'ar putea spune că Germania s'a găsit, ca să spunem astfel, izolată pe terenul diplomatic. Credem însă că aici e mai de grabă o aparență decât o realitate. Pentru o bună înțelegere a situației, trebuie să ne gândim la poziția reală a Italiei, care poate fi ușor definită, dacă ținem mai ales seamă de faptul că prin acordul dela 16 Aprilie trecut cu Marea Britanie,

(Continuare in pagina 2-a)

Inaugurarea liniei aeriene Berlin-București

La Băneasa, la sosirea trimotorului „Junkers"